

LADIK KATALIN

Hvar

*A süllyedő szigetről egy kecske égbe lendül,
ezüstös lángban hamvad el,
ám kifogja a fagyos égből a holdat,
ki bódultan az estbe tart, a pusztulásba,
uszonyával megsimítja a szigetet,
miként hópihe a holt gyermeket.*

Hajnali nyálkába mártod arcod

*Nyirkos kabátban virágzó leanderek
imbolyognak. Rózsaszínné oldódik bujaságuk.
Hajnalban, elhalván éji szemekből,
sötét mérgektől ittasult meztelen csigák
nyújtózkodnak, mintegy kéjes ölelésből.*

Holdkőben látom arcod

*Éjjeledik megint az arcod.
Kicsapódnak sötét pofájú ablakok.
Kéklőn dereng a lepedő, lélegző fák alatt,
melyre a gyönyör harmata olvadt.*

Técsy Judit: Pantokrator (pamut, bársony)